

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2008 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Wanda Zielińska-Baran (spr.)
Sędziowie	Sędzia WSA Anna Szymańska Asesor WSA Tomasz Wykowski
Protokolant	Marcin Lesner

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **10 marca 2008 r.**

sprawy ze skargi **Janusza Obary**

na **postanowienie Głównego Inspektora Sanitarnego**

z dnia **3 października 2007 r.** nr **GIS-HŚ-NZ-0254-214-3/AK/07**

w przedmiocie **umorzenia postępowania administracyjnego**

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie;**
- 2. zasądza od Głównego Inspektora Sanitarnego na rzecz skarżącego Janusza Obary kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Przewodniczący
Sędziowie

Marcin Lesner

starszy referent

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 października 2007 r. Główny Inspektor Sanitarny, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2, w związku z art. 144 Kpa oraz art. 12 ust. 2 pkt 2 i art. 37 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851 ze zm.), po rozpatrzeniu zażalenia Janusza Obara, uchylił w całości postanowienie Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Lublinie z dnia 30 marca 2007 r. i umorzył postępowanie pierwszej instancji.

Uzasadniając powyższe organ odwoławczy wskazał, że Prezydent Miasta Lublina - rozpatrując wniosek inwestora: Polska Telefonii Cyfrowa Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii cyfrowej sieci ERA, zlokalizowanej na działce nr ewid. 1243/1 przy ul. Folwarcznej 37 w Lublinie - wystąpił do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Lublinie o uzgodnienie wyżej wymienionego przedsięwzięcia, na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r., Nr 129, poz. 902 ze zm.).

W oparciu o przedłożone materiały, w tym raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko (opracowany w lutym 2007 r.) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Lublinie postanowieniem z dnia 30 marca 2007 r. uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Zażalenie na postanowienie wydane przez organ pierwszej instancji złożył Janusz Obara. Rozpoznając sprawę w trybie odwoławczym Główny Inspektor Sanitarny uznał, iż w związku ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 158, poz. 1105), planowane przedsięwzięcie - stacja bazowa telefonii cyfrowej - nie należy do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, określonych

w art. 51 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy Prawo ochrony środowiska. Organ wskazał, iż z przedłożonego raportu o oddziaływaniu na środowisko wynika, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a więc nie jest również przedsięwzięciem, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska. W związku z powyższym, w ocenie organu, realizacja przedmiotowej stacji bazowej nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w trybie art. 46 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz wymaganych do jej wydania uzgodnień, w tym na podstawie art. 48 ust. 2 pkt 1 a tej ustawy. Zatem postępowanie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w obowiązującym stanie prawnym, organ uznał za bezprzedmiotowe.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na postanowienie Głównego Inspektora Sanitarnego z dnia 3 października 2007 r. wniósł Janusz Obara żądając jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów zarówno prawa procesowego jak i materialnego, a w szczególności: art. 7 Kpa - poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych, art. 10 Kpa poprzez nie umożliwienie wypowiedzenia się, co do całego materiału dowodowego przed wydaniem decyzji, art. 77 Kpa - poprzez nie zebranie i nie rozpatrzenie całego materiału dowodowego, art. 80 Kpa - poprzez uznanie okoliczności sprawy za udowodnione, bez wszechstronnego rozważenia całego materiału dowodowego, art. 105 Kpa - poprzez jego błędne zastosowanie, art. 107 § 3 Kpa - poprzez pominięcie uzasadnienia faktycznego decyzji oraz art. 11, art. 46, art. 49 ust. 1 i 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

W uzasadnieniu skargi Janusz Obara wskazał, że w przypadku rozbudowy przedmiotowej stacji bazowej telefonii cyfrowej poziom promieniowania wzrośnie o kilkaset procent zaś organ nie poczynił w tym kierunku żadnych własnych ustaleń i nie podał faktycznego wzrostu promieniowania. W ocenie skarżącego organ odwoławczy dokładnie nie wyjaśnił stanu faktycznego sprawy

Skarżący podał, iż zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Środowiska miejsca dostępne dla ludności nie muszą się znajdować w osi głównej wiązki, lecz mogą znajdować się pod główną wiązką promieniowania w odległości do 150 m. Wskazał, iż niniejszej sprawie miejsca dostępne dla ludności znajdują się w różnej odległości wzdłuż głównej wiązki promieniowania a teoretycznie nawet w osi głównej i dlatego

sporządzenie raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest konieczne.

Skarżący podniósł, iż z treści postanowienia wynika, że to inwestor zamiast organu zadecydował o umorzeniu postępowania, a to - w ocenie skarżącego - jest niedopuszczalne.

Niedopuszczalne jest również według skarżącego wskazywanie w postanowieniu, iż inwestycja nie wymaga decyzji środowiskowej albowiem zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym aktualnie wymaga jej bezwzględnie, zaś Główny Inspektor Sanitarny nie posiada kompetencji do orzekania o tym, czy należy wykonać raport o oddziaływaniu inwestycji na środowisko. Skarżący wskazał, że zgodnie z art. 49 ustawy Prawo Ochrony Środowiska organ prowadzący sprawę decyduje o wykonaniu przedmiotowego raportu po zasięgnięciu opinii Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego. W żadnym przypadku prawo nie dopuszcza i nie przewiduje opinii Głównego Inspektora Sanitarnego a to oznacza zdaniem skarżącego, iż stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego jest równoznaczne z przekroczeniem uprawnień przez ten organ.

Skarżący podniósł, że z analizy oceny oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko wynika, iż będzie ona oddziaływała w odległości 32,8 m bądź 26,6 m na działki sąsiednie, na wysokości 37,8 m bądź 32,8 m. W tej sytuacji skarżący uważa, że organ przed podjęciem jakichkolwiek kroków prawnych w pierwszej kolejności winien ustalić krąg właścicieli działek znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu, gdyż osoby te posiadają interes prawny w sprawie.

Zdaniem skarżącego zaskarżone postanowienie zawiera w sobie istotną sprzeczność. Postanowienie opiera się bowiem na danych z raportu o oddziaływaniu na środowisko omawianego przedsięwzięcia a jednocześnie - w konkluzji - stwierdza, że raport taki nie jest potrzebny.

Odpowiadając na skargę Pana Janusza Obary Główny Inspektor Sanitarny wniósł o jej oddalenie podtrzymując argumentację zaprezentowaną w zaskarżonym postanowieniu.

Sąd na rozprawie na zasadzie art. 33 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) dopuścił do udziału w sprawie Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” z siedzibą w Rzeszowie, które podniosło zarzut naruszenia przepisów postępowania - art.7,10,15,77,80,105,107 § 3 i 156 §1 pkt 2 kpa oraz przepisów art. 11, 46, 48, 49 ust.1 i 5 ,art. 51 pkt 1 ust.3 ustawy - Prawo

ochrony środowiska. Uczestnik podniósł, iż organ naruszył zasadę dwuinstancyjności postępowania (art.15 kpa), bowiem powinien ustalić, czy w określonej w nowym rozporządzeniu odległości w przestrzeni oddziaływania wiązki promieniowania przedmiotowej stacji bazowej znajdują się miejsca dostępne dla ludzi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

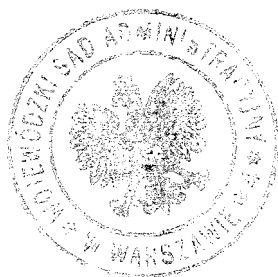
Skarga zasługuje na uwzględnienie i prowadzi do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2002r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) Sąd administracyjny sprawuje w zakresie swojej właściwości kontrolę pod względem zgodności z prawem zaskarżonych aktów, przy czym stosownie do treści art. 134 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) nie jest związany zarzutami i granicami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Przede wszystkim wymaga podkreślenia, iż zgodnie z art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy uchyła zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, gdy rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w całości lub znacznej części. W rozpoznawanej sprawie zaistniała sytuacja, w której organ odwoławczy powinien prawidłowo skorzystać z dyspozycji art. 138 § 2 kpa, a nie, jak błędnie uczynił, z art. 138 § 1 pkt 2 kpa, ponieważ między wydaniem postanowienia z dnia 30 marca 2007r. przez Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Lublinie a rozpatrzeniem zażalenia skarżącego przez Głównego Inspektora Sanitarnego nastąpiła zmiana przepisów mających zastosowanie w niniejszej sprawie. W związku z wejściem w życie w dniu 31 sierpnia 2007r. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 158, poz. 1105) zmianie uległy normy określające rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko . Wskazane zmiany spowodowały, że zebrany w sprawie materiał

dowodowy, w szczególności ocena oddziaływania na środowisko, zdezaktualizował się i jak trafnie podniósł uczestnik postępowania konieczne zatem stało się ponowne rozpatrzenie sprawy oddziaływania planowanej do realizacji przez inwestora stacji bazowej telefonii komórkowej na środowisko przez właściwe organy, poprzedzone przeprowadzeniem w całości postępowania dowodowego. Organ odwoławczy nie mógł zastąpić czynności właściwego organu pierwszoinstancyjnego, gdyż zgodnie z art. 136 kpa może on przeprowadzić tylko uzupełniające postępowanie dowodowe. Przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego z zastosowaniem aktualnie obowiązujących przepisów prowadziłoby do naruszenia zasady dwuinstancyjności określonej w art. 15 kpa, której istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu spraw, a tym samym do pozbawienia strony jednej instancji. Zachodziła zatem konieczności uchylenia postanowienia organu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ z uwzględnieniem nowego stanu prawnego.

Zważywszy na powyższe uchybienia Wojewódzki Sąd Administracyjny na podstawie art. 145 ust.1 pkt 1 lit.a i c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) orzekł jak sentencji. Kosztach orzeczono na podstawie art. 200 cyt. ustawy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
Kancelaria Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

Marcin Lesner

starszy referent